

пред тех става друго, по-големо чудо: внезапно с ангела се явило многобройно воинство небесно, което взело да хвали Бога. Нощната тишина била нарушена. Многоброен ангелски хор гръмнал сладкогласна песен: „слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!“ Витлеемските поля и градини екнали от ангелското пение. Никогаш земята не била чула такъва дивна песен.

Слезналите от небето ангели с тая песен обяснили на пристирите, как във висините — на небето — била посрещната вестта за рождението на Спасителя. Там именно, на небето, в тая минута ангелите славели Бога, задето Той дарувал на света Изкупител. Ангелите се радвали, че рождението на Иисуса Христа донасяло мир на земята, примирявало небето и земята, Бога и човеците, и че в туй рождение Бог особено проявиЛ Своето благоволение, Своята любов към хората.

С пълна вера в думите на ангела щастливите Витлеемски овчари, след като ангелите си отишли от тех на небето, се отправили за Витлеем. През онай нощ в града могло да има и други новородени младенци. Но овчарите знаели къде да отидат. Те не щели да търсят новородения Спасител по богатските къщи в града. Ангелът им посочил белег: ще намерят Младенец, повит, легнал в ясли. Те се досетили, че пещерата, в която те понекога вкарвали своето стадо и дето имало ясли да турят храна на овците, е дала подслон на небесния Гостенин.

Бжришком отишли те в пещерата и всичко намерили така, както им било благовестено: Божественият Младенец лежал в яслите. Можем да си представим с каква радост, с какво благоговение и умиление те се поклонили на родилия се Спасител. Те славели и хвалели Бога за всичко, чоу чули и видели, радвали се, дето тем се паднал щастливият жребий — първи да посетят слезналия от небето Цар.

Не на еврейските стареи, не на многоучените книжници и фарисеи ангелът отишъл да занесе радостната вест за Спасителевото рождение, а на простодушните и чистосърдечни Витлеемски овчари. Измежду хората те били достойни най-напред да видят Бога, слезнал на земята в плът. Щастливи овчари!

Само чистите по сърдце ще видят Бога.

Хр. Попов.